

సంపట్టి

1

వార్షిక చందా
300/-రూ॥

www.akhbarbadrqadian.in

15 షవ్యాల్ 1437 హి.ఖ, 21 వఫో 1395, హి.శ, 21 జులై 2016

పేము ఆరంభము నుండి చివరి కరకు పవిత్ర ఖుర్కిఅన్నను క్షుణ్ణింగా పరిశీలించినాము. మరియు వాలా శ్రద్ధతో చదివినాము, పదే పదే అన్యేఖించినాము, దాని అర్థాలను అతి సూక్షింగా పరిశీలించినాము, పవిత్ర ఖుర్కిఅన్నలో ఎన్ని లక్ష్మణాలు, సుగుణాలు గలవో ఆ సుగుణాలకు, లక్ష్మణాలకు మూలాధారం అల్లార్హీ అనే పదపే న్ని చివరికి ఏకు తెలిసినట.

ఉపదేశములు : హాజర్తు మన్సవూ మూర్ఖుడ్ అల్లైహిస్సులాతు వన్నులాం

“చివరికి మేము అబ్బల్ హాథిం భాన్నను మార్ బ్రిప్పున్ని చేసిన అంశం, ఆచ హాజిత్ సల్లల్చాహు అల్లైప్పొ వసల్లంను అనుసరించ వలసిన అవసరం లేదనే అలోచనలు అతనికి కలుగుటకు గల కారణంను కూడ బహిరతము చేసేదము, అదేమిటనగా కేవలం తన అవివేకం, అవగాహన లోపం, మూర్ఖత్వం వలన పవిత్ర ఖుర్జాన్లో గల ఈ సూక్తిని తప్పుగా ఆర్ధం చేసుకోవడము.

إِنَّ الَّذِينَ أَمْنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّاطِرُونَ وَالصَّابِرُونَ مَنْ مَنَ أَمْنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَعَمِلَ صَالِحًا فَأَفْهَمُهُ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ -

ఆనగా: ఇస్తాంను స్వీకరించిన వారు, మరియు యూదులు, క్రైస్తవులు, నక్షత్రాలను ఆరాధించు వారు, వీరిలో ఎవరైనను అల్లాహు తాలాను, ప్రశ్నయ కాలంను విశ్వసించి, సత్యార్థములు చేసినవో అల్లాహు తాలా వారిని వృథా చేయడు. ఇట్టి వారి ప్రతిఫలం వారి పోషకుని వద్ద గలదు. వారికి ఎలాంటి భయము, భీతి ఉండడు. ☆

ఈ సూక్తినే తన అవగాహన లోపం వలన సరిగా అర్థం చేసుకోలేక పోవడం వలనే ఆచ హాజుత్త సల్లలూహు అల్లైపొ వసల్లంను అనుసరించకున్నను ఏమియు కాదనే ఆలోచన అతనికి తల్లినది. చాలా విచారకరమైన విషయం ఏమిటంటే, వీరు తమ మోహస్థితికి బానిసైలై, పవిత్ర ఖుర్జన్ యొక్క అద్భుతాలను, నిదర్శనాలను వ్యతిరేకిస్తున్నారు. అంతేగాకా ఇస్లాంను వీదుటకు ఇలా అనుమానితమైన విషయాలను అసరాగా చేసుకొంటున్నారు. ఈ సూక్తి ద్వారా వారు ఎలాంటి లాభమును పొందలేరనే విషయంను వారు గుర్తుంచుకోవలెను. ఎందుకనగా అల్లాహ్ తాలాను విశ్వసించడం, ప్రశయ కాలంను విశ్వసించడం అనే విషయాలలోనే పవిత్ర ఖుర్జన్ ను, ఆచ హాజుత్త సల్లలూహు అల్లైపొ వసల్లంను విశ్వసించవలెనన్న వాస్తవము దాగి యున్నది. అలా ఎందుకు భావించుకోవలెననగా అల్లాహ్ తాలా పవిత్ర ఖుర్జన్ లో అల్లాహ్ అనే నామమును ఈ విధముగా విశదికరించెను. అల్లాహ్ అనగా సకల లోకాల సంరక్షకుడు, అపార దయామయుడు, పరమ కారుణ్యమూర్తి, అతడే భూమ్యాకాశములను కేవలం ఆరు రోజులలో పుట్టించెను, మరల ఆధమును పుట్టించెను, అవతార పురుషుల పరంపరను కొనసాగించెను. దైవ గ్రంథములను అవతరింపజేసెను, చివరికి ఆచ హాజుత్త సల్లలూహు అల్లైపొ వసల్లంను ప్రవక్తలందరికి నాయకుడిగా, ఉత్తమ అవతార పురుషునిగా ప్రపంచమునకు పంపెను. పవిత్ర ఖుర్జన్ ప్రకారంగా ప్రశయ కాలం అనగా మృతులను సజీవులగా చేయును. వారిలో ఒక వర్ధమును స్వర్గమునకు, మరో వర్ధమును నరకంనకు పంపును. స్వర్గం అనగా శారీరక, ఆధ్యాత్మిక అనుగ్రహముల ప్రాంతము, నరకం అనగా శారీరక, ఆధ్యాత్మిక శిక్షల నిలయం. మరల ఈ దైవ గ్రంథమును విశ్వసించు వారే పరలోకమును విశ్వసించెదరని అల్లాహ్ తాలా పవిత్ర ఖుర్జన్ లో తెలిపెను,

కావన ఎప్పుడైత అల్లాహు తాలూ అల్లాహు, ఎంల్క అర్ధంలను స్వయింగా ఇస్లాంనకు అనుగుణంగా విశదికరించినప్పుడు, ఎవరైటే అల్లాహును విశ్వసించెదరో, పరలోకమును విశ్వసించదరో అట్టి వారికి కూడ పవిత్ర ఖుర్జాన్నను, ఆచ హజ్రత్ సల్లలూహు అలైహి పసల్లంను విశ్వసించుట కూడ తప్పని సరియే అగును. వీటి అర్థాలను మార్చే శక్తి మరేవరికి ఉండదు. అంతేగాకుండా పవిత్ర ఖుర్జాన్ విశదికరించిన అర్థానకు భిన్నమైన భావం వచ్చు ఆరములను కనుగొను హక్కు మనకు ఏ మాత్రం లేదు. మేము ఆరంభము నుండి చివరి వరకు పవిత్ర ఖుర్జాన్నను క్షణింగా పరిశీలించితిమి. చాలా శ్రద్ధతో చదివినాము, పదే పదే అన్యేషించినాము, దానీ అర్థాలను అతి సూక్షుంగా పెరిశీలించినాము, చివరికి మాకు తెలిసినది

ఎమనగా పవిత్ర ఖుర్రాన్లో ఎన్ని లక్ష్మణాలు, సుగుణాలు గలవో ఆ సుగుణాలకు, లక్ష్మణాలకు మూలాధారం అల్లాహ్ అనే వదవే నని తెలిసినది.
- **الرَّحْمَنُ الْعَلِيُّ** اَللَّهُمَّ اُنْتَ الْعَزِيزُ وَرَبُّ الْعَزِيزِ
ఈ విధముగా అనేకములు గలవు. అనేక సూక్తులలో అల్లాహ్ అనగా పవిత్ర ఖుర్రాన్నను అవతరించిన వాడు, ముహమ్మద్ ప్రవక్తను పంచిన వాడు అని పేరొన్నడం జరిగినది. అందుకే తెలుపునది ఏమనగా పవిత్ర ఖుర్రాన్ భావం ప్రకారం హజత్ ముహమ్మద్ ప్రవక్తను పంచినవాడే అల్లాహ్ అని పేరొన్నప్పుడు ఎవరైతే అల్లాహ్ను విశ్వసించెదరో వారి విశ్వాసం అతడు పంచిన ముహమ్మద్ ప్రవక్తను తప్పకుండా విశ్వసించినప్పుడే పటిష్ఠమగునని నిరాణమెనది. అల్లాహ్ తాలా ఈ సూక్తిలో “ఎవరైతే రహ్మాన్ విశ్వసించెదరో, ఎవరైతే రహీంను విశ్వసించెదరో, ఎవరైతే రహీంను విశ్వసించెదరో అని పేరొన్నకుండా ఎవరైతే అల్లాహ్ను విశ్వసించెదరో అని పేరొన్నడం జరిగినది, అందుకే అల్లాహ్ అనగా పరిపూర్ణ గుణములన్నింటిని తనలో ఏకం చేసుకున్నవాడు అని అర్థం. అందులో గల అత్యంత ఉన్నతమైన అతని ఒక లక్షణం పవిత్ర ఖుర్రాన్నను అవతరింప జేసినవాడు. ఇలాంటి పరిసితులలో ఎవరైతే హజత్ ముహమ్మద్ ప్రవక్త సల్లలూహు అల్లాహ్ పవిత్ర ఖుర్రాన్ విశ్వసించెదరో వారినే అల్లాహ్ను విశ్వసించిన వారిగా గుర్తించెదము. ఒకవేళ ఎవరైన ఇన్నుల్లభిన ఆమను యొక్క అర్థం ఏమిటని ప్రశ్నించినచో వారు తెలుసుకోవలసినది ఏమనగా ఎవరైతే కేవలం అల్లాహ్ తాలాను విశ్వసించెదరో వారి విశ్వాసం అల్లాహ్ తాలా యొక్క ప్రవక్తలను విశ్వసించనంత వరకు లేదా వారి విశ్వాసంను పటిష్ఠం చేసుకోనంత వరకు నమ్మకమైనది కాదని వారు తెలుసుకోవలను. అంతేగాకా పవిత్ర ఖుర్రాన్ లో భిన్నమైన బోధనలు లేవని కూడ వారు తెలుసుకోవలను. కావున కేవలం దైవ ఏకత్వంనే విశ్వసించడంతో సరిపోదని, అతని ప్రవక్తలను కూడ విశ్వసించవలెనని అల్లాహ్ తాలా పదే పదే అనేక సూక్తులలో తెలియజేసి నప్పుడు, అతని ప్రవక్తలను విశ్వసించకుండా అందుకు భిన్నమైన ఒకే ఒక సూక్తిని అది కూడ సరిగా అర్థం చేసుకోకుండా కేవలం దైవ ఏకత్వంను విశ్వసించినచో విముక్తి లభించునని చూపడం ఎలా భావ్యమగును. అది కూడ పవిత్ర ఖుర్రాన్ మరియు హజత్ ముహమ్మద్ ప్రవక్త సల్లలూహు అల్లాహ్ పవిత్ర ఖుర్రాన్ విశ్వసించకుండా. అపై ఆ సూక్తిలో దైవార్ధనను గూర్చి ఏమియు లేదని వాధించడం. ఒకవేళ దైవార్ధనయే లక్ష్మయమైనచో ఎవరైతే దైవార్ధనను విశ్వసించెదరో అని పేరొన్నాలి కాని ఎవరైతే అల్లాహ్ను విశ్వసించెదరో అని మాత్రమే ఉన్నదని వాధించడం ఎంత వరకు సమంజస మగును. అందుకే ముందుగా ఆమన బిల్లాహి అనే పదానికి సరైన అరంబు మనము పవిత్ర ఖుర్రాన్లో ఏవిధముగా ఉపయోగించబడినదో క్షుణింగా పరిశీలించినచో తెలుస్తుంది. మనలో నిజాయితి ఎలా ఉండవలెననగా ఎప్పుడైతే పవిత్ర ఖుర్రాన్ అల్లాహ్ అర్థం పవిత్ర ఖుర్రాన్నను అవతరించిన వాడు, ముహమ్మద్ ప్రవక్తను పంచినవాడని తెల్పినప్పుడు ఆ అర్థంను మనము స్వీకరించవలను. అంతేగాని మన సోంత నిర్మయాలతో ఆర్థాలను తీసుకోన కూడదు.

దైవ ఎకత్తము సరిపోవనని ఈ సూక్తితో తెలిసినచో వివరించిన సూక్తితో పశ్చత్తాపము పడకుండానే అన్యార్థాన పంటి పాపములన్ని క్షమించుబడునని తెలియును. قُلْ يَعْبُدُ إِيَّاكَ الَّذِينَ يُشْرُكُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنُطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَعْفُرُ النُّورَ بِهِمْ يُعِيشُ^٦ ఆ సూక్తి ఇదియే. వాసవానికి ఇది సరికాదు.

(కుటీలిష్టర్ నాయ రూప్రేణ లభించుకున్న సంస్కరి 22 ను 144-147)

సంశోధకీయం :-

ఆమాజిత్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం అవతరణ ఉద్దేశము

===== =====

అల్లాహ్ తాలా అతని దూతులు దైవ ప్రవక్తను దీవిస్తున్నారు. (కావున) ఓ విశ్వాసులారా! మీరు కూడ అతను శాంతి సౌభాగ్యాలతో వర్ధిల్లాలి అని (దైవాన్ని) ప్రార్థించండి. (అల్ అహోజాబ్ : 57)

అల్లాహుమ్మ సల్లి అలా ముహమ్మదిన్ వఅలా ఆలి ముహమ్మదిన్ కమూ సల్లైత అలా ఇబ్రాహీమ వఅలా ఆలి ఇబ్రాహీమ ఇన్నక హామీదుమ్మజీద్. అల్లాహుమ్మ బారిక్ అలా ముహమ్మదిన్ వఅలా ఆలి ముహమ్మదిన్ కమూ బారక్ అలా ఇబ్రాహీమ వఅలా ఆలి ఇబ్రాహీమ ఇన్నక హామీదుమ్మజీద్.

అల్లాహ్ తాలా మార్గదర్శనమే లేకపోతే ఈ ప్రపంచములో మానవ జీవనము సన్మార్గములో సవ్యంగా సాగడం సాధ్యపడేది కాదు. మానవునికి సన్మార్గం చూపడం కోసం అల్లాహ్ తాలా తన గ్రంథమును అవతరింపజేసినప్పటికి ఆ గ్రంథములోని ఆదేశాలను నిర్దేశాలను విపులీకరించి వాటికనుగుణంగా తమ వ్యక్తిగత జీవితమును గడిపి, దైవానుగ్రహముతో తాము స్థాపించినటువంటి సమాజాన్ని సవ్యంగా నడిపించడం కోసం, ప్రవక్తలను, సందేశారులను, మహాపురుషులను, యుగ పురుషులను అవతరింప జేయడం జరిగినది.

దైవాదేశములను క్రియారూపకంలో ఆచరించి చూపే శక్తి సామర్థ్యములు ఈ సృష్టిలో కేవలం మానవునికి మాత్రమే ఉన్నాయి. అందుచేతనే అల్లాహ్ తాలా మానవ అవసరాలకు వారి స్వభావం, ప్రవృత్తి ఉద్దేశాలు, ఉద్వేగాలు, మొంగలు అంశాలకు అనుకూల గుణములున్న మానవునినే ఆది నుండి ప్రవక్తగా నియమించి వారిని ఆదర్శ ప్రియులుగా, అచరణయోగ్యులుగా పేర్కొనడం జరుగుచున్నది.

మానవ చరిత్ర ఎంత పురాతనమైనదో ప్రవక్తల ఉనికి కూడ అంతే ప్రాచీనమైనది. మానవుడు ఈ భూమండలంపై కాళు మోపినప్పటి నుండి ప్రవక్తల పరంపర కొనసాగుతునే వున్నది. ప్రతి జాతి, ప్రతి కులం, ప్రతి దేశంలో ప్రవక్తలు అవతరించి వారి వారి భాషలలో వారి వారి జాతులకు, వారి వారి కులములకు దైవాణి ఆధారముగా సంబోధించడం జరిగినది. అందులకు ఉదాహరణగా హజుత్ ఆదం అలైహిస్సులాం మొదలు హజుత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం వరకు కొనసాగిన పరంపరయే నిదర్శనం.

ఇందుమూలముగనే సృష్టికి తల మానికమైన మానవ జాతి నుండి ప్రవక్తల పరంపరను కొనసాగించిన విషయమును అల్లాహ్ తాలా పవిత్ర ఖుర్జాన్ లో ఈ విధముగా వివరించడం జరిగినది.

అల్లాహ్ తాలా యావత్ ప్రపంచము నుండి హజుత్ ఆదంను, నూహాను, ఇబ్రాహీమ్ కుటుంబమును, ఇమ్రాన్ కుటుంబమును (దైవ దౌత్యం కోసం) ప్రత్యేకముగా ఎన్నకున్నాడు, వారిలో కొందరు కొందరి సంతానం. దేవుడు సమస్తం వినేవాడు, సర్వం ఎరిగినవాడు. (అలె ఇమ్రాన్ : 33,34)

అట్టి వారిలో సర్వోన్నత, ప్రవక్తల నాయకులు హజుత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం గారు ప్రపంచ మానవులంత నాగరికత రీత్యా ఒకే సమాజముగా రూపొందుతున్న తరుణంలో అవతరించి ప్రపంచ నలుమూలలకు ఏకేశ్వరుని ఆరాధనతో పాటు ఇస్లాం యొక్క ఉత్తమమైన ఉన్నతమైన విద్యను వారి పరిశుద్ధమైన శక్తి సామర్థ్యములతో అతి తక్కు కాలంలో వ్యాపింపజేసిన మహాన్నాతుడు.

హజుత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం ఖాతముల్ అన్నియా పదవిని మరియు బాధ్యతలను గూర్చి అల్లాహ్ తాలా పవిత్ర ఖుర్జాన్ లో ఈ విధముగా సూచించడం జరిగినది.

విశ్వాసులలోనే ఒకరికి సమున్నతస్థాయిని కల్పించి ప్రవక్తగా పంపి, అతనిచే సూక్తులను వారి కొరకు చదివించి, వారిని పవిత్రీకరించి వారికి పవిత్ర గ్రంథమును బోధించి, వారికి జ్ఞానమును అందించి అల్లాహ్ గౌప్య ఉపకారమునే చేసెను. ఇంతకు పూర్వము వారందరు నిశ్చయముగా దిక్కుతోచని స్థితిలో నుండిరి. (అలె ఇమ్రాన్: 165)

అల్లాహ్ తాలా హజుత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం గారి అవతరణను గూర్చిన ముఖ్యోద్దేశాలను ఖుర్జాన్ మజీద్ లో జూమా అధ్యాయముతో పాటు అనేక చోట్ల కూడ పేర్కొనడం జరిగినది. ఈ విధముగా మహ ప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం గారి జీవిత చరిత్రను క్షుణ్ణముగా పరిశీలించినట్లయితే వారు కేవలం మనకు దైవాణిని అందజేసే సందేశారునిగానే కాక, దాని వ్యాఖ్యానకర్తగా, గురువుగా, బోధకుడిగా మరియు దైవాదేశములను ఆదేశించే అధికారిగా దైవ శాసనములకు అనుగుణముగా తీర్పు చేపే న్యాయాధిపతిగా, మానవ జీవితంలో మానసిక ఆధ్యాత్మిక పరంగా మంచి శిక్షణను ఇచ్చే పవిత్ర శిక్షకుడిగా దర్శనమిస్తా వారి జీవితమునే మనకు “ఆదర్శప్రాయముగా” అందజేయడం జరిగినది.

ఈ విషయమును గూర్చి అల్లాహ్ తాలా ఖుర్జాన్ మజీద్ లో ఈ విధముగా పేర్కొనడం జరిగినది.

అల్లాహ్తో, పరలోక దినముతో కలియు నమ్మకమున్న వారి కొరకు, అల్లాహ్ తఱలాను చాలా స్తుతించు వారి కొరకు, అల్లాహ్ తఱలా ప్రవక్త వద్ద ఒక ఉత్తమ నిదర్శనము గలదు. (వారు దానిని అనుసరించవలెను) (అలె ఇమ్రాన్ : 22)

అల్లాహ్ తాలా తమ దైవదౌత్యం కొరకే ప్రవక్తలను స్యజనాత్మకముగా తయారు చేయడం జరుగుతుంది. కావున వారికి అత్యంత పరిశుద్ధమైన స్వభావమును అనుగ్రహించడం జరుగుతుంది. వారు సాధారణ మానవుని వలె కన్చించినప్పటికి వారు పరిణితి చెందిన మహాపూర్వతులు, సత్యానత్యములో విచక్షణ చేయగల ప్రకృతి సిద్ధమైన లక్షణంతో పాటు శారీరకముగా, మానసికముగా, ఆధ్యాత్మికముగా పరిపూర్ణలు, అందువలనే అల్లాహ్ తాలా వారి ఈ ప్రవృత్తిని వృద్ధి పరుస్తు జ్ఞాన, మార్గదర్శన, నిర్ణయమై॥ శక్తులను స్పష్టం చేసే కాంతిని విశేష గుణముగా ప్రసాదించడం జరుగుతుంది.

అందులకే వారు ఈ కాంతి ద్వారా యదార్ధాన్ని వీక్షించి నిజాన్ని గ్రహించి, జీవనపు అవకతవకల గజిబిజిలో మానవులకు సన్మార్గం చూపుతు దైవదౌత్య కార్యాలారాన్ని సవ్యంగా నిర్ఘాంచగలుగుతు దైవ గ్రంథ ఉద్దేశాన్ని ప్రజలకు సక్రమముగా తెలియజేస్తు దైవానుసారం జనుల స్వరూప స్వభావాల్ని చక్కదిద్దుతూ సత్యసమాజాన్ని నెలకొల్పుతు ఎన్నో మహత్తర కార్యాలను చేసి చూపుతారు.

ఈ భూమండలం పైన కొనసాగిన ప్రవక్తల పరంపరలో ఇప్పటి వరకు అత్యంత కాంతిని దైవం నుండి పొందిన ప్రవక్త కేవలం మహానీయుడైన ముహమ్మద్ ప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం గారు మాత్రమే. అందు చేతనే అల్లాహ్ తాలా ఖుర్జాన్ మజీద్ లో వీరిని గూర్చి “నూరున్ అలా నూర్” అనే బిరుదుతో స్వరీంచడం జరిగినది. అంతేకాకుండా ఈ కాంతితో అసంఖ్యాక కాంతిలీనే దివిటలను కూడ తయారు చేసే శక్తి సామర్థ్యములు మన ప్రవక్త గారికి ఉన్న విషయం. అందులకే వారి సమాజం నుండి ఎవరైన కూడ వారిని సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం అనుసరించినట్లయితే అందుకు ప్రతిఫలముగా ఆ దివ్యమైన కాంతి నుండి కొంత మేరకు ప్రసాదముగా లభించును కూడ. ఇట్టి ఘనత నేటి వరకు కేవలం ఇస్లాంను స్థాపించిన మహాఘనుడు హజుత్ ముహమ్మద్ ప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం గారికి దక్కడం విశేషం.

ఇందుమూలముగా అల్లాహ్ తాలా దివ్యఖుర్జాన్ గ్రంథములో ఈ విషయమును గూర్చి ఈ విధముగా తెలియజేసెను.

అల్లాహ్కు, అతని ప్రవక్తకు ఎవరు విధేయులో వారు అల్లాహ్ అనుగ్రహమును పొందిన వారు ప్రవక్తలు, సత్యమూర్తులు, ఆత్మార్పణము చేసికొన్నవారు, ధర్మమూర్తులు. మీరే పరమ స్నేహితులు. ఇది అల్లాహ్ అనుగ్రహము. అల్లాహ్ సర్వజ్ఞుడు. (అన్నిసా : 70,71)

ఆమాజిత్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం ఆజ్ఞలను పొట్టించుచు ఇస్లాం శాంతి సందేశాన్ని ప్రపంచ నలు మూలలకు అందించే అనుగ్రహము అల్లాహ్ మనందరికి కలిగించుగాక! ఆమీన్.

జూమూ ప్రీసింగ్ ము

ఉపవాసము నిష్టాపరతను నేర్చుకొనుటకు కారణమైనట్టే, దైవ సామీప్యము పొందుటకు కూడ కారణమగును". కావున రమజాన్ మాసమును నిష్టాపరతను నేర్చుకొనుటకు, ధర్మబద్ధమైన జీవితము గడుపుటకు, దైవ సామీప్యము పొందుటకు ఒక సాధనముగా చేయనిదే రమజాన్ మాసము కేవలము దుఱల ఆమోదమునకు కారణము కాజాలదు. ఈ స్థితి ఏర్పడినప్పుడు అల్లాహ్ తఱలాతో ఏర్పడిన సంబంధము రమజాన్ వరకు మాత్రమే పరిమితము గాకుండ శాశ్వత మార్పు గల ప్రభావములు వ్యక్తము చేయును.

"దు:అల నిబంధన ఏమిటనగా, అల్లాహ్ తాలా దు:అలను స్వీకరించుటలో మన ఉపాలకు, కోరికలకు అనుగుణమై యుండడు. పిల్లలు తమ తల్లులకు ఎంతో ప్రాణప్రదమై యుండురు. తల్లులు కూడ తమ పిల్లలకు ఎలాంటి కష్టాలు రాకూడడని కోరుకుంటారు. కాని బాలుడు అవివేకంతో మొండివెఖరిని ప్రదర్శిస్తు, ఏడుస్తు పదునైన కత్తిని లేదా మండుచున్న నిప్పు రవ్వను పదే పదే కోరుకున్నచో, తన బిడ్డపై స్వచ్ఛమైన ప్రేమాభీమానంలు, హృదయంలో మమకారం ఉన్నా కూడ ఆ తల్లి తన బాలుడు మండుచున్న నిప్పు రవ్వను తీసుకొని తన చేతిని కాల్పుకొనుటకు లేదా పదునైన కత్తిని తీసుకొని తన చేతిని కోసుకొనుటకు ఏ విధముగానైన ఇష్టపడునా? ఏ మాత్రం ఇష్టపడడు. ఈ మమకారంతోనే మనము దు:అల ఆమోదమును అర్థం చేసుకోవచ్చును".

అల్లాహ్ తఱలా కృపానుసారము రమజాన్ లో అధికులకు మస్జిద్ వైపు శ్రద్ధ యున్నది, సామూహిక సమాజ్ చదివే వైపు కూడ శ్రద్ధ గలదు. దీనికి తోడు నవాఫిల్ సలుపే వైపు కూడ శ్రద్ధ యుండవలెను. ధర్మమునకు ప్రపంచముపై ప్రాధాన్యతనిచ్చు, దైవ సామీప్యము పొందుటకు గల దుఱలను ప్రాధాన్యతతో చేయవలెను. మొదటి దుఱలు ఆవే. ఇతర దుఱలు ప్రాపంచికమైనవి, వాటిని తరువాత చేయవలెను. అప్పుడు మన ప్రాపంచిక అవసరాల దుఱలను అల్లాహ్ తఱలా స్వయముగా పూర్తి చేయును.

గుర్తుంచుకోవలసిన ముఖ్యమైన విషయం ఏమిటనగా ఇపట ప్రపంచము గూర్చి కాకుండ ధర్మమును గూర్చియే అధికంగా దు:అ నేర్చించడమైనది. అందువలనే మనము తన ధర్మమును రక్షించుకొనుటకు అధికంగా దుఱ చేయవలెను. మానవుడు ఇలా దు:అ చేసినచో అల్లాహ్ తఱలా సామీప్య ద్వారములు వాటంతట అవే తెరుచుకొనును. చేసిన దు:అలన్నియు ఆమోదం పొందును.

మనము దుఱ వాస్తవమును అర్థము చేసుకొనువారమగుగాక! అల్లాహ్ తఱలాపై గట్టి నమ్మకము గల వారిలో ఈ రమజాన్ మనలను చేర్చగాక! అనంతరం శాశ్వతముగా దీనిపై నిలుచుదుము గాక! అనగా వారు అతని ఆదేశములను విని, ఆచరింతురు. తమ ప్రతి మాటపై అల్లాహ్ తఱలా ప్రీతికి ప్రాధాన్యతనిత్తరు. మన కర్మలు పూర్తిగా అల్లాహ్ తఱలా ఇష్టము ప్రకారముండుగాక! మన విశ్వాసములో గతము కంటే మించి దృఢత్వము ఏర్పడుగాక! మనలో అల్లాహ్ తఱలా నిజమైన ప్రేమ ఏర్పడుగాక! అల్లాహ్ తఱలా మమ్ములను ఇహ, పరలోక ఆపదల నుండి కూడ రక్షించుగాక! (ఆమీన్)

సయ్యద్ ద్వా అపీరులీ ముఖుస్తీనీ హాజ్రత్ మిర్జా ముప్రార్ అహ్�మ్ దీ ఖలీఫతులీ మస్తిష్కాలీ భామిస్తి అయ్యుద్ హల్లాహులు తఱలా జన్మిపాలీ అజీజ్
 క్రీ. 17 జూన్ 2016 (17 ఎత్తాన్ 1395 ఖి.వ) తేచిన మస్జిద్ ఫుజలీ, లండన్లో ల్రపంగించిన భుత్సా జూవ్.

أَشْهُدُ أَنَّ لِلَّهِ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهُدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
 أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَكْحَمْدُ اللَّهُ بِالْعَالَمَيْنِ - أَكْرَمْنِ الرَّحِيمِ - مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ -
 إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ إِاهِينَا الصَّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ -
 صَرَاطَ الْذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرُ الْمَغْصُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّيْنَ .

(అల్బిర్హర్వో : 184) అనగా నన్ను గూర్చి నా దానులు నిన్ను ప్రశ్నించినప్పుడు నిశ్చయముగా నేను సమీపముననే యుండును. నన్ను పిలుచుచు ప్రార్థించువాని ప్రార్థనకు నేను సమాధానమిత్తును. కనుక వారు సన్మారమునవలంభించుటకు సీవధానులై నా ఆదేశమును వినవలయును. నా యందు విశ్వాసముంచవలయును.

ఉపవాసముయుండుట, దాని నియమ నిబంధనలు, దాని గురించి గల ఆదేశముల మధ్య ఈ సూక్తిని పెట్టి రమజాన్ - దుఱల ఆమోదము వైపు మనకు ప్రత్యేక శ్రద్ధ కలిగించబడినది. ఈ సంబంధము గురించి హజ్రత్ ఖలీఫతుల్ మస్తిష్కాలీ అహ్�మ్ అప్పల్ రజియల్లాహు తఱలా అన్హు ఇట్లనిరి. "ఉపవాసము నిష్టాపరతను నేర్చుకొనుటకు కారణమైనట్టే, దైవ సామీప్యము పొందుటకు కూడ కారణమగును".

(హిజ్రాయిఖుల్ పుర్హాన్, సంపుటి 1, పుట 308)

కావున రమజాన్ మాసమును నిష్టాపరతను నేర్చుకొనుటకు, ధర్మబద్ధమైన జీవితము గడుపుటకు, దైవ సామీప్యము పొందుటకు ఒక సాధనముగా చేయనిదే రమజాన్ మాసము కేవలము దుఱల ఆమోదమునకు కాజాలదు. ఈ స్థితి ఏర్పడినప్పుడు అల్లాహ్ తఱలాతో ఏర్పడిన సంబంధము రమజాన్ వరకు మాత్రమే పరిమితము గాకుండ శాశ్వత మార్పు గల ప్రభావములు వ్యక్తము చేయును. నేను సమీపములోనే యున్నానును విషయమే అల్లాహ్ తఱలా ఈ సూక్తిలో తెలిపెను. పైతున్ బంధించబడును, అల్లాహ్ తఱలా దగ్గరకు వచ్చునని ఆమ్హజ్రత్ సలల్లాహు అలైహి వసల్లం తెలిపిరి.

(సహీ బుఝారి, కితాబు స్నామ్, బాబ్ అల్ యకూలూ రమజాన్ అవ్ షహరు రమజాన్.....హదీన్ సంఖ్య 1899, మరియు సహీ బుఝారి కితాబ్ త్తాహోజ్జవాద్ బాబ్ దు:అ వ సలాత్ మిన్ ఆఖిరుల్ లైల్...హదీన్ సంఖ్య 1145)

కాని ఎవరికి దగ్గరగును. అల్లాహ్ తఱలా సామీప్యమును ఊహించుచున్న లేదా ఊహించబడలచిన వారికి, ఇందుకు అల్లాహ్ తఱలా మాటలను పాటించిన వారికి దగ్గరగును. అల్లాహ్ తఱలా ఆదేశము

ను పాటించుటకు ప్రయత్నింతురు. అల్లాహ్ తఱలా ఆదేశములను తెలుసుకొందురు. వాటిని ఆచరించుటకు సిద్ధముగా ఉన్నామని అందురు. అల్లాహ్ తఱలా సర్వశక్తిమంతుడని, నేను అతని ఈ ఆదేశములను పాటించుచు అతనికి ప్రత్యేకమై అడిగినచో అతడు నా విన్నపమును వినుని నమ్ముదురు, విశ్వసింతురు. ఇలాంటి వారికి అల్లాహ్ తాలా దగరగును.

అల్లాహ్ తాలా తన దానుల ప్రశ్నలకు నేను మీ సమీపంలోనే ఉన్నానని, నేను నా దానుల దు:అలను ఆలకించెదనని, ప్రత్యేకించి ఈ మాసంలో నేను మీకు అతి సామీప్యంనకు చేరుకున్నానని, కావున నన్ను వేడుకొనుమని, అంతేగాకా తమ దు:అలను స్వీకరింప జేసుకొనుటకై ముందుగా నా నిబంధనను "నా ఆదేశములను వినుచు, వాటిని ఆచరించుము" పూర్తిచేయుము. నా శక్తి సామర్థ్యములన్నింటిపై పూర్తి నమ్మకాన్ని, విశ్వసాన్ని కల్గి యుండుము సమాధానం ఇచ్చును.

మేము దుఱ చేయుచున్నాము కాని ఆమోదించబడడం లేదనే వారు ఎంత వరకు అల్లాహ్ తఱలా ఆదేశములను పాటించుచున్నారో ? పరిశీలించుకోవలెను. మనము ఆచరించనిచో, మన విశ్వాసము కేవలము సంప్రదాయము వరకు పరిమితమైనచో మేము అల్లాహ్ తఱలాను పిలిచినాము కాని మా దుఱలు ఆమోదించబడడం లేదనుట పొరపాటగును.

దుఱ ఆమోదముకై అల్లాహ్ తఱలా ఎటువంటి నియమములు పెట్టినాడో తెలుపుచు హజ్రత్ మస్తిష్కా మౌవూద్ అలైహిస్సులాం ఇట్లనిరి. "అల్లాహ్ తఱలా మొదటి విషయమును ఇట్లు తెలిపెను. నేను ప్రజల మాటలు ఆలకించుకై నిష్టాపరత, దైవ భీతి సితిని మీలో కలిగించుకోవలెను. నిష్టాపరత కలిగి, అల్లాహ్ తఱలాతో భయపడినచో, దైవ భీతి యున్నచో అల్లాహ్ తఱలా మాటను వినును".

(అయ్యుమే సుల్హో, రూహోని ఖజాయిన్ సంపుటి 14, పుట 261)

నిష్టాపరతను కలి యుండుము, అల్లాహ్కు భయపడుము, అల్లాహ్ భీతి పూర్తయింటి ఉన్నప్పుడే అతడు మన దు:అలను స్వీకరించును. రెండవ విషయమేమనగా నన్ను విశ్వసించవలెను. ఎటువంటి విశ్వాసము ? అల్లాహ్ తఱలా యున్నాడు. సర్వ శక్తిలను, సామర్థ్యములను అతడు కల్గి యున్నాడు. అల్లాహ్ తఱలా సర్వశక్తిమంతుడు, సర్వాధికారి అనే అనుభవంను మానవుడు పొంద

మానవుడు తన విశ్వాసంను పట్టిప్పణ చేసుకోవలెను. ఆ తరువాత అల్ల్యాంకాలాయే అతనిని ముందుకు నడిపించును. అతనికి ఆధారాలను చేకూర్చును. దుఱల ఆమోద నియమములు, దాని సూత్రముల తత్వజ్ఞానము మొట్టాంచి విషయములను వాటిత్త మనీహా వ్యావహార్ అలైపించులాం అనేక సందర్భములలో విస్తరించుగా వివరించిరి.

ఇప్పుడు నేను హాజర్త్ మనీహ్ మనీహ్ మోవూద్ అలైహిస్సులాం గారి కొన్ని ఉపదేశములను మీ ముందు ప్రస్తావించెదను. తద్వారా మనము ఈ ఆంశంను గూర్చిన సున్నితమైన విషయాలను నేర్చుకుంటు, వాటి ద్వారా ఈ రమజాన్ మాసంలో దైవానుగ్రహమును పొందుటకు అనుకూలంగా మలుచుకొంటూ, తమ విజ్ఞానం, వివేకంను కూడ వృద్ధి చేసుకోవచ్చును. అంతేగాకుండా స్పష్టమైన మార్గదర్శనమును పొందువారిలో కూడ మనము చేరుతు రమజాన్ మాసపు వాస్తవమైన అనుగ్రహమును పొందవచ్చును. వేడుకొనిన దు:అలన్నియు తప్పకుండా స్వీకరించవలెనని కొందరు భావించెదరు. ఈ విషయంలో అల్లాహ్ తాలా దు:అలను స్వీకరించుటకు కొన్ని నిబంధనలను ఏర్పాటు చేసినాడు, కావున వాటిని పూర్తి చేయడం కూడ మన భాద్యతయేనని తెల్పినాను కానీ ఇప్పుడు మీముందు దు:అలు స్వీకరించబడుటకు గల నిబంధనలు ఏమిటి?, కొన్ని సందర్భాలలో మనము నిబంధనలన్నియు పూర్తి చేసినను మనము ఆశించిన విధముగానే దు:అలు ప్రతిఫలంను అందించలేవు అను విషయంలో మిక్కిలి వివరణను ఇచ్చేదను, హాజర్త్ మనీహ్ మోవూద్ అలైహిస్సులాం ఇట్లు తెల్పిరి:

“దు:ఆల నిబంధన ఏమిటనగా, అల్లాహ్ తాలా దు:ఆలను స్వీకరించుటలో మన ఉపాలకు, కోరికలకు అనుగుణమై యుండడు. పిల్లలు తమ తల్లులకు ఎంతో ప్రాణప్రదమై యుందురు. తల్లులు కూడ తమ పిల్లలకు ఎలాంటీ కష్టాలు రాకూడడని కోరుకుంటారు. కానీ బాలుడు అవివేకంతో మొండిశైవకరిని ప్రదర్శిస్తు, ఎడుస్తు పదునైన కత్తిని లేదా మండుచున్న నిప్పు రవ్వను వదే వదే కోరుకున్నచో, తన బిడ్డపై స్వచ్ఛమైన ప్రేమాభిమానంలు, హృదయంలో మమకారం ఉన్నాకూడ ఆ తల్లి తన బాలుడు మండుచున్న నిప్పు రవ్వను తీసుకొని తన చేతిని కాల్పుకొనుటకు లేదా పదునైన కత్తిని తీసుకొని తన చేతిని కోసుకొనుటకు ఏ విధముగానైన ఇష్టపడునా? ఏ మాత్రం ఇష్టపడడు. ఈ మమకారంతోనే మనము దు:ఆల ఆమోదమును అరం చేసుకోవచ్చును”. మరల ఇట్లనిరి “ ఏ దేని దు:ఆలో ఏదేని భాగం మనమ్ము నష్టంను కల్గించునట్లు ఉన్నచో ఆ దు:ఆ స్వీకరించబడదనే విషయంలో కూడ నేను స్వీరు అనుభవంను కలి యున్నాను. మన తెలివి తేటలు పరిపూర్ణమైనవి కావని కూడ మనము ఈ విషయం ద్వారా తెలియును. శుభప్రదమైనవని మనము అనేక కార్యక్రమాలను సంతోషంతో నిర్వహిస్తున్టాము. అంతే గాకుండా వాటి ప్రతిఫలం కూడ చాలా శుభప్రదముగానే ఉండునని మనము భావిస్తాంటాము. కానీ చివరికి అవి మనము చేదు ఘలితాలను, బాధాకర పరిసితులను తెచ్చిపెట్టును. మొత్తమునకు మానవుని కొరికలన్ని సత్కలితాలిచ్చుననీ మనము ఆశించలేము. (అనగా మన కోరికలు ప్రయోజన కరమైనవేనని మనము ఖళ్ళితముగా చెప్పలేము) ఎందుకనగా పొరపాటు మరచిపోవును అనే రెండు మిశ్రమాల కలయికయే మానవడు. (అనగా మానవడు మరచిపోగలడు, పొరపాట్లు చేయగలడు) అందువలనే కావలెను, కావలసి యుండెను అనే కోరికలే అధిక శాతం నష్టప్రదమై యుండును. ఒకవేళ అల్లాహ్ తాలా అలాంటి దు:ఆలను స్వీకరించినచో ఆతని కరుణామయ స్వభావంనకు పూర్తి విరుద్ధమగును”.

తను కోరుకున్నది తనకు కావేలెనని మానవుడు ఆశించును, కాని అలాంటి ఆశలే అనేక సందర్భాలలో కీడును తలపెట్టును. ఒకవేళ అల్లాహ్ తాలా అతని కోరికను తీర్చినచో అది అల్లాహ్ తాలా కరుణా స్వభావంనకు విరుద్ధమైన చర్య అగును. అల్లాహ్ తాలా దు:ఆలు చేయువారి కొరకు, తన భక్తుల కొరకు తన కరుణను ప్రసాదించ దలిచినాడు. అలాంటి పరిసితులలో నష్టమును చేకూర్చు కోరకలను తీర్చినచో దేవుని దైవత్వంనకే మచ్చ పదును. మరల ఇట్లనిరి “అల్లాహ్ తాలా తన దాసుల మొరను ఆలకించును, వాటిని నెరవేర్పునను విషయం అక్కర సత్యం. కాని ప్రతి ప్రయోజనకరమైన, అప్రయోజనకరమైన దు:ఆలను మాత్రం కాదు. ఎందుకనగా మానవుడు ఉద్యోక్తంలో ఫలితంను గూర్చి ఆలోచించకుండా దు:ఆలు చేస్తుంటాడు. కాని అల్లాహ్ తాలా సర్వజ్ఞుడు కావున ప్రయోజనం, అప్రయోజనంలను గూర్చి అవగాహన ఉన్నందున మరియు వేడుకొను వారి దు:ఆలను స్వీకరించినచో వాటి వలన కలుగు దుష్పలితాలు, దుష్పభావములు తెలిసి నందున వాటిని రద్దు చేయును. (మానవుడు తన అంతిమంను గమణించుకోలేదు. కాని అల్లాహ్ తాలా తన భక్తుని స్వభూమైన క్రేయోభిలాషి అయినందున అతని క్రేయస్సును కోరుకొనును. అతనికి అంతమును గూర్చి తెలియును. చివరికి ఏమి జరుగునో, వాటి చెడు పలితాలు ఎలా ఉండునో అతనికి స్వష్టముగా కనిపించును. అతనికి ఏవిధముగా నష్టము కలుగును. అతని అంతము ఎలా ఉండునో అల్లాహ్కు తెలిసినందున అతని దు:ఆలను రద్దు చేయును. ఎందుకనగా అల్లాహ్ తాలా అతని దు:ఆలను రద్దు చేయుటలోనే అతని క్రేయస్సును భావించును) మరల ఇట్లనిరి: ఇలా దు:ఆను రద్దు చేయుటయే

అతని దు:అను స్వీకరించనటగును. (ఇలాంటి దు:ఆల అల్లాహ్ తాలా సమక్కంలో రద్దు గావించబడినప్పుడు, స్వీకరించబడనప్పుడు ఇదియే అల్లాహ్ తాలా స్వీకరించుటకు నిదర్శనమగును. ఎందుకనగా అల్లాహ్ తాలా ఆ మానవుని కొరకు, తన దాసుని కొరకు ఆ దు:ఆ అప్రయోజన కరమైనదని భావించేను) అందుకే అపాయం, ప్రమాదాల నుండి సురక్షితమైన దు:ఆలనే అల్లాహ్ తాలా స్వీకరించును. కానీ కీడును తలపెట్టు దు:ఆలను తిరస్కరించిన రూపంలోనే “స్వీకరించును”. (ప్రయోజనం చేకూర్చు దు:ఆలను మాత్రమే అతడు స్వీకరించును, నష్టాలు కలించు దు:ఆలను రద్దు చేయును. రద్దు చేయుటయే వాటి స్వీకరణ అగున్ని)

మరల ఇట్లనిరి：“ఉజ్జీబూ కులూ దుఅయిక అనే దైవవాణి నాపై వదే వదే అవతరించినది, మరో పదాలలో దీని అరం ఏమిటనగా ప్రతి దు:ఆ దాని నైజింలో ప్రయోజన కరమైనచో, శ్రేయస్వర్గమైనచో స్నేకరించబడును”
(మలూజూత్ సంపుటి 1, పుట 106-107, ఎడిషన్ 1985 లండన్)

వేడుకొను విధానంలో ప్రయోజన కరమైనది, ప్రయోజనం చేకూర్చునది, శైయన్సురమైనదియే స్వీకరించబడును. ప్రతి దు:అ స్వీకరించబడు. అందుకే అల్లాహ్ తాలూ తన అవతారుల, పుణ్యపురుషుల దు:అలలో కూడ కొన్నింటిని స్వీకరించును, కొన్నింటిని రద్దు చేయును. అవి ప్రయోజన కరమైనవి కావని తెలిసినందున లేదా వాటి పలితాలు భయానకంగా వెలువడు వేళలోనే అతడు వాటిని స్వీకరించడు. ఎందుకనగా అల్లాహ్ తాలూ రాభోవు విషయాల పరిజ్ఞానం గలవాడు, సర్వజ్ఞాని.

దు:అల కొరకు తమ కర్మలను, తమే విశ్వసాలను పరికీంచుకోవాలనే విషయమును వెల్లడించుతు వారిటనిరి.

“ప్రయత్నాలు చేయకుండా దుఱ చేయు వ్యక్తి (కేవలం దు:ఆలు చేయడమే కాకుండా ప్రయత్నములు కూడ చేయవలెను) అల్లాహ్ తఱలాను పరీక్షిస్తున్నాడనుట సత్యము. (ఒకవేళ ప్రయత్నాలు చేయకుండా కేవలం దు:ఆలే చేసినచో అవి దు:ఆలుగా గుర్తించబడవు. పైగా అల్లాహ్ తఱలాను పరీక్షిస్తున్నట్లుగా ఉండును) అందుకే దుఱ చేసే ముందు తమ సర్వ శక్తులను వినియోగించుట అనివార్యము. ఈ దుఱ అర్థము ఇదే. మానవుడు మొదట తన విశ్వాసము, కర్మలను పరిశీలించుట అనివార్యము. ఎందుకనగా సాధనాల ద్వారా సంస్కరించటం అల్లాహ్ తఱలా సాంప్రదాయము. (సంస్కరణ కొరకు కొన్ని సాధనాల అవసరముండును) సంస్కరణకు కారణమగు ఏదేని ఒక సాధనమును అతడు ఏర్పాటు చేయును. దుఱ చేసినప్పుడు సాధనముల అవసరమేమిటని అనే వారు ఇచట కాస్త గమనించవలెను. (దు:ఆ చేసే సరిపోతుంది, ప్రయత్నించవలసిన అవసరములేదని అందురు) వారు అవివేకులు. దుఱ స్వయముగా ఒక సాధనము, (దు:ఆ కూడ ఒక సాధనము వలే పని చేయును, మనము ఆశించిన పని నెరవేరుటలో ఇది ఒక సాధనము వలే పని చేయును) అది ఇతర సాధనములను ఏర్పాటు చేయునని ఆలోచించవలెను. (దు:ఆ స్వయంగా ఒక సాధనము. అంతేగాకుండా ఒక కారణముగా నిలుచును. దు:ఆ స్థీకరించ బడినప్పుడు ఆ కార్యము నెరవేర్పుటకై ఇతర సాధనాలు స్వయంగా ఏర్పడుతాయి. ఒక వ్యక్తికి అరువు కావలసి యున్నప్పుడు, ధనం కావలసి యున్నప్పుడు, మరొకరి సహాయం అవసరమైనప్పుడు అల్లాహ్ తఱలా ఏదో ఒక విధముగా అతనికి ఆ అవసరాలు తీర్చు ఏర్పాట్లు చేయును. అతని కొరకు సౌకర్యమును కల్పించును. సులభంగా ఒక వస్తువు లభించదు. ఒకవేళ ఏవరికేన ధన సహాయం కావలసి వచ్చినప్పుడు ఆకాశం నుండి క్రిందకు వేయడు, ఒకరి మాధ్యమముతో సహకరించును. దు:ఆ వలన అల్లాహ్ తఱలా ఈ విధముగా సహకరించును.) మరల ఇలా తెల్పిరి: **ఇయ్యాక నస్తయాన్** కంటే ముందు **ఇయ్యాక నాబుదు** యుండుట ఈ విషయమును ప్రత్యేకముగా విశదికరించును. (ముందుగా ఇయ్యాకా నాబుదు అని తెల్పిన తదుపరియే నీ నుండి సహాయంను ఆర్జించెదము. దు:ఆ చేయడంతో పాటు సహాయంను కూడ ఆర్జించెదము. దు:ఆ తో పాటు సహాయం ఒక సాధనంనకు కారణమగును). అనగా సాధనములను ఏర్పాటు చేయుట దైవ పద్ధతిగా మనము చూచున్నాము. దాహమును తీర్చుటకు నీరు, ఆకలిని తీర్చుటకు భోజనమును ఏర్పాటుచు చేయును, కాని సాధనముల ద్వారా అని గమనించగలరు. ఈ సాధనముల పరంపర ఇలాగే కొనసాగును. సాధనములను తప్పక ఏర్పాటు చేయును. ఎందుకనగా దేవునికి ఈ రెండు నామములు గలవు. **అజీజ్ హకీమా** ప్రతి పనిని చేయుట అజీజ్ కాగా, (విజయోత్సం గలవాడు, సర్వ శక్తిమంతుడు, అన్ని పనులు చేయువాడు, చేసి చూపు వాడు) ప్రతి పనిని ఏదేని వివేకము, సందర్భము ప్రకారము చేయుట హకీమ్ అనబడును. మొక్కలు, వ్యక్తములలో రక రకాల ప్రత్యేకతలను గలవు. తర్వాద్ను (ఒక రకమైన ఔషధము) చూడుము! విరేచనాలను అది ఒకటి రెండు తులాల వరకు తీసుకొచ్చును. అలాగే సక్కోనియా. (ఒక రకమైన ఔషధము) ఏమి లేకుండానే విరేచనం అగుట, నీరు లేకుండానే దాహం తీర్చ శక్తి అల్లాహ్ తఱలాకు గలదు. కాని ప్రకృతి విశిష్టతల విద్య తెలుపుట కూడ అనివార్యమై యుండెను. ఎందుకనగా దైవ నిర్మయ విచిత్రములు తెలిసిన కొద్ది మానవుడు అల్లాహ్ తఱలా లకణములను తెలుసుకొని సాఫీచుము పోందు అరత పొదించును.

(మల్ల్యాజాత్ సంపుటి 1, పుట 124-125. ఎడిషన్ 1985,

ఆల్లాహు తాలా సృష్టించిన ప్రతి వస్తువు యొక్క గుణం, ప్రత్యేకత ఈ విని పరిచయం చేయవలసిన భాద్యత దేవునిపైనే యున్నది. తద్వారా ప్రష్టి కారకుడు కూడ అల్లాహుయేనని ప్రజలకు తెలియును. మరల అల్లాహు తాలా సృష్టించన వస్తువులన లక్ష్మణాలు, ప్రత్యేకతలను గూర్చిన ఎంత అధికంగా విస్తరించినచో అంతే అధికంగా అల్లాహు తాలా లక్ష్మణాలు కూడ ఒహిరతమగును. మానవునికి వాటిని గూర్చిన నాన కలుగుతుంది. వాటిని అధ్యాయణం చేయలనే కోరిక మానవునిలో మంది. ఇదియే ఒక ప్రపంచపు వ్యక్తి యొక్క ఆశయం. ఒక నాస్తికుడు వీకంను చాలా గొప్పగా భావించుకొనును. కాని ఒక విశ్వాసి ఆ ద్వారా అల్లాహు తాలా యొక్క లక్ష్మణాలను, ప్రత్యేకతలను, శక్తి యొములను తెలుసుకొనుటకు ప్రయత్నించును.

మరల దు:అ యొక్క తత్వంను గూర్చి హాజిత్త మసీహు వోవుద్ద ప్సులాం ఒక చోట ఇట్లు తెల్పిరి:

“ చూడుము ఒక బాలుడు ఆకతితో అలమటించును. పాల కోసం శ్వము రోధించును. ఎక్కిల్లు పదుచు ఏడ్చును. అప్పుడే తల్లి చాతిలోకి గంగుతు వచ్చును. వాస్తవానికి ఆ బాలుడు దు:అ యొక్క నామమును ఏరుగడు. కాని ఇది ఏ అనుబంధం బాలుడి రోదన పాలను శ్వమును. సాధారణంగా ఈ విషయంలో ప్రతి ఒక్కరికి అనుభవం ఉంటుంది. కొన్ని సందర్భాలలో తల్లులు తమ చాతిలో పాలు ఉన్నట్లు భూమించరు. కొన్ని సందర్భాలలో పాలు ఉండవు. కాని పిల్లలవాడి ఆలు తల్లి చెవులకు వినిపించిన వెంటనే ఆ బాలుడి ఆర్తనాధాలకు ఆ ఆకట్టుకొను ఒక గురుత్వకరణ శక్తి ఉన్నట్లు పాలు పొంగుతు వచ్చును. అల్లాహో తాలూ ఆసానంలో మనము కూడ ఆ విధముగానే తల్లడిల్లినచో నుగ్గహమును, కీరుణను పొంగించుక వచ్చును”.

(మల్యాజాత్ సంపుటి 1. పుట 198. ఎడిషన్ 1985, లండన్)

తల్లి, పీటుల ఉదాహరణను ఇవట పేర్కొనడం జరిగినది, ఇదియే యెముక్క తత్వం. దీనిని ఆధారం చేసుకొని మాత్రమే మనము వచ్చలేను. మానవుని స్వభావం ఈ విధముగా మార్పు చెందినప్పుడు తాలా కూడ తన అంగీకారపు దృశ్యంను చూపించును.

పేదుకొనుట మానవుని కర్తవ్యం. ఆమోదించుట దేవుని కార్యము. రమ్యని, అర్థము చేసుకొనని వాడు అసత్యదు. నేను ప్రస్తావించిన ఉదాహరణ దుఱి తత్వమును మంచిగా పరిషురించును. రహ్యాన్నియ్యాత్త, య్యుత్త రెండు కాదు. ఒక దానిని విడిచి రెండవ దానిని పొందగోరిన అది లభించదు. (ఒకవేళ రహ్యామియ్యత్తను పొందడం కొరకు య్యత్తను వీడినచో దానిని పొందలేము) రహ్యామియ్యత్త ద్వారా లబ్ధి సామర్థ్యము మనలో పుట్టించుటను రహ్యాన్నియ్యత్త ఆశించును. ఇలా వ్యక్తి వరముల పట్ల కృతఫ్యుదు. **ఇయ్యాక నాటుదు** అరమవేనగా సాధించిన బాహ్య వసతులు, సాధనముల ద్వారా మేము నిన్నే తుము. (మేము ఆరాధించేదము. బాహ్య వసతులలో ఒక వసతి మరొకటి మన కార్యం రూపు దాల్చుకోవడం కొరకు నీర్దీశించిన లన్నింటిని ఉపయోగంలోకి తీసుక రావడం) లాలాజలాతో, మములతో కూడిన ఈ నాలుకను చూడుము. (మనకు నాలుక గలదు. క అవయవముగా ఉపయోగ వడుతుంది. దాని లోపలి భాగంలో ఉం ఉండును) ఇలా లేనిచో మనము మాట్లాడలేము. (ఒకవేళ నాలుక చో మనము మాట్లాడలేము. నాలుకలోని ఏదేని ఒక నాళం నిలిచినచో నిలకడగానే యుండును) హృదయ భావాలను సైతం ప్రస్తావించలుక దుఱి కొరకు బహుకరించెను. అంతటి ఘనత గల నాలుకతో మనము పని తీసుకోననిచో ఇది మన దురదృష్టమగును. అనేక గలవు. అవి నాలుకకు సోకినచో ఒకస్థారి నాలుక తన పని వీడును. అప్పుడతడు మూగ వాడగును. మనకు నాలుకను ఉచడం ఇది అతని ఎంతటి దయాగుణం. అదే విధముగా మన ఇకారములో తేడా వచ్చినచో ఏమియును వినిపించదు. ఇదే పరిస్థితి ముది. అందులో బాధాతప్త స్థితి, ఆలోచించు శక్తులు గలవు. వ్యాధి చో దాదాపు అన్ని వృధా అగును. పిచ్చి వారి శక్తులు ఎలా యోగమగునో చూడగలరు. ఈ దైవ వరములకు కృతజ్ఞత తెలుపుట ర్తవ్యము కాదా? అల్లాహు తతలా తన గొపు అనుగ్రహముతో దించిన ఈ శక్తులను వీడినచో మనము కృతఫ్యులగుదుము. కావున రుకోవలసినది ఏమనగా ఒకవేళ మనము మన శక్తి, యుక్తులను అ చేసినచో ఆ దుఱి ఎలాంటి ప్రయోజనము కలిగించదు. నగా మనము మొదటి అనుగ్రహముతో పని తీసుకోనప్పుడు రెండవ నగా ప్రస్తుతు వువును ఉభాగాగుకవుగా చేసుకోగలవు.

(మల్లూజాత్ సంపత్తి 1, పుట 130-131. ఎడిషన్ 1985, లండన్) అల్లాహ్ తాలా స్ఫైరించిన అవయవులు కూడ ఒక అనుగ్రహమే. ఉపయోగించుకొనుచు. ఆ తరువాత దృఃఆ చేసినపుడే మనకు

పయోజనం చేకూరును.

సృష్టి ధర్మములో దు:అలు ఆలకించిన ఆనవాళ్ళు, ఉదాహరణలు ఉన్న విషయంను తెలుపుచు మరల ఇట్లనిరి:

“ మొత్తమనకు సృష్టిలో దు:ఆల స్వీకరణకు చెందిన ఆనవాళ్ళు గలవు. ప్రతి యుగంలో అల్లాహ్ తాలా ఎన్నో సజీవ నిదర్శనాలను నిలిపెను. అందు కొరకే అతను ఇహ్ ది నస్సురాతల్ ముస్తఖీము సిరాతల్జైనా అన్ అంత అలైహిం దు:ఆను బోధించెను. ఇదియే అల్లాహ్ తాలా కోరిక మరియు శాసనం. దానిని మార్పివారు ఎవరు లేరు. ఇహ్ ది నస్సురాతల్ ముస్తఖీము అనే దు:ఆ ద్వారా మన ఆచరణలను పరిపూర్ణము, పరిసమాప్తం చేసుకోవలెనని తెలియుచున్నది. (అనగా మనము పరిపూర్ణముగా ఆచరిస్తు, వాటిని వాటి ఉన్నత సాయి వరకు చేర్చవలెను) ఆ పదాలను పరిశీలించినచో మనకు తెలియునది ఏమనగా కేవలం బాహ్యంగానే సంజ్ఞ పరంగా దు:ఆ చేయవలెనని సూచించడమైనది. (బాహ్యంగా అనగా సంకేతములతో దు:ఆ చేయుము) సిరాతే ముస్తఖీము యొక్క మార్గ దర్శనం పొందడం కొరకు దు:ఆ చేయుమని బోధించడమైనది. కాని దానికి ముందు ఇయ్యాక నాబుదు వ ఇయ్యాక నన్తయాన్ అని పేర్కొని దాని సుండి లాభము పొందమని సూచించడమైనది. అనగా సిరాతే ముస్తఖీము యొక్క సాయిలను దాటుటకు అల్లాహ్ తాలా అనుగ్రహించిన శక్తి సామార్థములన్న ఉపయోగించుతు, అతని సహాయంను వేడుకొనవలెను. కావున బాహ్య సాధనాల ఆవశ్యకత తప్పనిసరిగా యుండును. వీటిని వీడినవారు అల్లాహ్ యొక్క అనుగ్రహములను తిరస్కరించిన వారగుదురు”

(మల్వాజుత్ సంపుతీ 1, పుట 199. ఎడిషన్ 1985, లండన్)

మరల వారిట్లనిరి. అనేక వ్యాధులు ఎలా ఉండుననగా ఒకవేళ అవి పొరపాటున కూడ నాలుకకు సోకినచో నాలుక పని చేయుట ఒక్కసారిగా ఆగిపోవును. (నాలుకను గూర్చి ఇంతకు ముందే తెలుపడమైనది) ఇది కరుణతో కూడినది. ఆదే విధముగా హృదయంలో కూడ వినయ విధేయతలు, అలోచనలు, అన్యేషణలకు చెందిన అనేక శక్తులు కలియుండును. కావున గుర్తుంచుకోవలసిన విషయం ఏమనగా మనము ఈ శక్తులను వినియోగించు కోకుండా వాటిని వీడి కేవలం దు:అలపై ఆధారపడి యున్నచో మనకు ఎలాంటి ప్రయోజనం చేకూరదు. ఎందుకనగా ముందుగా అనుగ్రహించిన శక్తులనుండి ప్రయోజనం పొందలేనప్పుడు, తదుపరి శక్తుల నుండి ఏవిధముగా ప్రయోజనం పొందగలరు. అందువలనే ఇహాదినస్సిరాతల్ ముస్తఖీమా కు ముందు ఇయ్యాక నాబుదు ను చేర్చి నీవు మాకు ముందుగా ప్రసాధించిన శక్తులను వృద్ధా చేయలేదు. వాటిని నిరుపయోగ్యముగా మార్పులేదని అంగీకరింప జేయడమైనది. గుర్తుంచుకోవలసిన మరో విషయం ఏమిటనగా దయామయుని యొక్క ప్రత్యేకత ఏమిటనగా అది కరుణమయుని నుండి ప్రయోజనంను పొందుటకు అరులను చేయును. ఇందు మూలంగానే అల్లాహ్ తాలా ఉద్దేశని అస్తుజిబ్లకుం లో కేవలం పదాల ఉచ్చరణయే గాకుండా మానవుని స్వభావంలోనే అల్లాహ్ ను వేడుకొను లక్షణం గలదని తెలుపడమైనది. వేడుకోవడం మానవుని సైజం కావలెను. కాని ఏవరైతే అల్లాహ్ తాలాను వేడుకోరో (అనగా ఏవరైతే అల్లాహ్ తాలాతో దు:అలను స్సీకరింప జేసుకొనుటకు ప్రయత్నించరో) వారు దౌర్జన్యములుగా పేర్కొనబడుదురు. దు:అ ఎంతటి మాధుర్యాన్ని చేకర్చుననగా దానిని నేను ప్రపంచీకులకు ఏ పదాలలో ఏవరించవలనో తెలియక విచారిస్తున్నాను. అనుభవించిన వారికే దాని మాధుర్యము తెలియును. సంక్లిష్టముగా తెలుపునది ఏమనగా దుఱి నియమములో అనివార్యమైన మొదటి విషయము సత్కర్యలు, సమ్మకము ఏర్పర్చుకోవడం. (సత్కార్యములు చేయవలెను. అనగా అల్లాహ్ తాలా ఆదేశించిన కార్యములనే అమలు చేయవలెను. మరియు తమ విశ్వాసమును, తమ సమ్మకమును పట్టిప్ప పర్చుకోవలెను) ఎందుకనగా తన విశ్వాసములను చక్కదిద్దుకోకుండా, సత్కర్యలు చేయకుండా కేవలం దుఱిలు చేసినచో ఆతడు అల్లాహ్ తఱలాను పర్చిక్కిస్తున్నట్లు అర్థం. వాస్తవానికి ఇహాదినస్సిరాతల్ ముస్తఖీమ్ దు:అలో గల ముఖ్యోద్దేశం ఏమనగా మన కర్మలను పరిపూర్జిసాయికి చేర్చవలెను. వాటిని సమగ్రం కూడ చేయవలెను. మరల సిరాతల్జీన్ అన్ అమ్త అలైహింలో మేము సరైన మార్గదర్శనంను దేనినైతే నీ అనుగ్రహం పొందినవారు అనుసరించిరో దానిని పొందగోరుచున్నామని మరియు ఆ తదుపరి మమ్ము నీ ఆగ్రహంకు గురైన వారి మార్మము నుండి రక్షించమని అంగీకరింప జేయడమైనది. మరల ఇట్టనిరి, ఎవరు తమ దుష్టార్థముల వలన దేవుని ఆగ్రహంనకు గురి అయినారో వారి నుండి కూడ మమ్ము రక్షించము. మరియు జ్ఞానీల్న లో నీ ఆధరణ ఉన్నను తమ మూర్ఖత్వం వలన మారం తప్పిన వారి నుండి కూడ మమ్ము రక్షించము అనీ ఈ దు:అలో నేర్చించడమైనది. (మల్లూజాత్ సంపుటి1, పుట 199-200. ఎడిషన్ 1985, లండన్) అంతేగాకుండా మమ్ము నీ అనుగ్రహం పొందని వారిలో చేర్చకుము, నీ దయామయం నుండి ప్రయోజనం పొందని వారిలో మమ్ము చేర్చకుము. అలా అయినచో మేము నీ కరుణతో ఎలాంటి ప్రయోజనంను పొందలేము. కావున మమ్ము నీ అనుగ్రహం నుండి, నీ సహాయం నుండి, నీ కరుణ నుండి దూరం చేయకుము. మారం తప్పకుండా

చూడుము. ఈ విధముగా జ్యోత్స్న లో మనకు ఈ విషయాల వైపు కూడ త్రద్ద చూపించడమైనది.

అల్లాహ్ తాలా ఆసానంలో రోదించినచో, ఆవేధనను వ్యక్త పర్చినచో ఏం ప్రయోజనం ఉండదని ఆలోచించే ప్రపంచీకుల ఆలోచనలను ఖండిస్తు హజ్రత్ మసీహ్ మౌహీద్ అలైహిస్ లాం ఇట్లు తెల్పిరి:

“అల్లాహ్ తాలా ఆసానంలో రోదించినచో, ఆవేధనను వ్యక్త పర్చినచో ఏం ప్రయోజనం చేకురదని కొండరు ప్రపంచీకులు ఆలోచించేదరు. ఇట్లే ఆలోచన సరైనది కాదు. ఇది అనత్యం. ఇలా ఆలోచించే వారికి దేవుని ఉనికిపై, అతని సుగుణాలపై, అతని శక్తి సామార్జ్యాలపై, అతని అధికారలపై ఏమూత్రం విశ్వాసం లేదని అర్థం. ఒకవేళ వారిలో స్వచ్ఛమైన విశ్వాసమే ఉన్నచో వారు ఇలా మాట్లాడుటకు సహాసించరు. ఎప్పుడైనను, ఏ వ్యక్తి అయినను అల్లాహ్ ఆసానంలోకి వచ్చి తాను మనస్సార్లిగా ప్రాయశ్చిత్తం చేసుకొనుచు అతని వైపు మ్రోకరల్లినచో అట్టి వారిని అల్లాహ్ తాలా ఎల్లప్పుడు అనుగ్రహిస్తునే వచ్చాడు. ఒకరు ఎంతో భాగా తెల్పిరి:

అనగా ప్రియుడు కనికరించని ఆ ప్రేమికుని సితి ఎలా ఉండును. ఓ వ్యక్తి ! నీలో ఆవేధనయే లేదు, వైద్యుడు ప్రక్కనే ఉన్నాడ్ది. మనిషిలో ఎలాంటి బాద లేన్నప్పుడు వైద్యుడు మాత్రం ఏమి చేయగలడు. కావున తమలో ఆవేధనను కలించుకొన్నచో అల్లాహ్ తాలా తప్పకుండా మొరను ఆలకించును.

మరల ఇట్లు తెలిపిరి: మీరు స్వచ్ఛమైన హృదయంతో అతని సన్నిధిలోకి రావలెనని అల్లాహ్ తాలా కోరుకొంటున్నాడు. కానీ నిబంధన ఏమిటనగా అందుకు అనుగుణంగా నీవు తనను తాను తీర్చి దిద్దుకోగలవు. (ఫల్ యుస్తజీబులీపై ఆచరించుము) అల్లాహ్ తాలా సన్నిధికి చేర్చు ఆపావస్తును మార్పును నీవు నీలో కలజేసుకో, నేను పదే పదే సత్యమునే తెలుపుచున్నాను. అది ఏమనగా మన దైవంలో అనేక అద్భుతమైన శక్తి సామార్జ్యములు గలవు. మరియు అతనిలో ఎనాడు తరగిపోని అనుగ్రహములు, శుభములు గలవు. కావున వాటిని తిలకించి, వాటిని పొందుటకు నీలో అభిమానపు నేత్రమును జనింపజేసుకొనుచు. ఒకవేళ స్వచ్ఛమైన అభిమానమే యున్నచో అల్లాహ్ తాలా చాలా అధికంగా మీదు:అలను ఆలకించును, స్థికరించును. అదే విధముగా మీకు సహకరించును కూడ”. (మల్యాజాత్ సంపుటి 1, పుట 352-353. ఎడిషన్ 1985. లండన్)

దేవుని స్వచ్ఛమైన ప్రేమను పొందుటకు మానవుడు ఏమి చేయవలెను, ఏ కారణం చేత అల్లాహ్ తాలా మన ప్రార్థనలను ఆలకించును, మరి ఏ విధముగా అతడు తన సామీప్యమును బహిరతము చేయును అను విషయంను గూర్చి హజ్రత్ మసీహ్ మౌహీద్ అలైహిస్ లాం ఒక చోట ఇట్లు తెల్పిరి:

“ఇందుకు గల నిబంధన ఏమిటనగా, అల్లాహ్ తాలా పట్ల స్వచ్ఛమైన ప్రేమాభిమానములు కలి యుండవలెను. అల్లాహ్ తాలా యొక్క ప్రేమకు మానవుని పాపపు జీవితమును కొల్పి బూడిద చేసి ఒక నూతనమైన, పావస్తున జీవితమును అందించు శక్తి గలడు. అప్పుడు అతడు గతంలో వీక్షించని అద్భుతములను కూడ వీక్షించగలడు, గతంలో ఆలకించని విషయాలను కూడ ఆలకించును. మొత్తమునకు మానవుని కొరకు అల్లాహ్ తాలా సిద్ధము చేసిన అనుగ్రహం, కరుణలతో కూడిన ఆహారమును సేకరించు, దాని నుండి ప్రయోజనంను పొందుటకు కావలసిన అనేక శక్తులను ప్రసాదించినాడు. (అతడు కేవలం వస్తువులనే కాకుండా, శక్తి సామర్జ్యములను కూడ ఇచ్చినాడు. తద్వారా మనము వాటిని వినియోగించుకుంటు లాభమును పొందవచును) ఒకవేళ అతడు కేవలం శక్తులను ప్రసాదించి వస్తువులను తయారు చేయినచో అందులో ఒక లోపము కనిపించును. లేదా వస్తువులను తయారు చేసి వాటిని వినియోగించుకునే శక్తిని ఇప్పుడచో ఏం లాభం చేకూరును. కాని అలా జరుగలేదు. అతడు శక్తులను ప్రసాదిస్తు, వస్తువులను కూడ సిద్ధపర్చినాడు. ఏ విధముగానైతే అతడు ఒకవైపు రొట్టెను ఇస్తునే మరోవైపు కన్నులు, నాలుక, పండ్లు, జీరశయం కల్పించెను. అంతేగాకుండా కాలేయం, ఉపరితిత్తులు మొదటి. వాటితో ప్రేమి ప్రార్థనలో మీకు ప్రేమను వీటి అన్నింటికి ఆధారముగా చేసెను.” మరల ఇట్లు తెల్పిరి, “ ఒకవేళ కడుపులోకి ఏమి వేళ్లనిచో హృదయానికి రక్తం ఎక్కడి నుండి వచ్చును. ఈ విధముగానే అతడు అన్నిటికన్న ముందు ఆలోచిత్త సల్లల్లాహు అలైహిపే వస్తులనకు పరిపూర్ణమైన ధర్మమును ఇచ్చి పంపెను. వారిని ప్రవక్తలందరికి నాయకుడిని చేసెను. పవిత్ర ఖుర్జెన్ వంటి సంపుటిని ప్రాధాన్యాత్ గల అద్భుత గ్రంథమును బహుకరించినప్పుడు ఆ గ్రంథపు ఆదేశానుసారం నడుచుకోవలెను. ఈ విధముగా అల్లాహ్ తాలా మొదటి అధ్యాయమైన సూర్యు ఫాతిహ లోనే మనకు ఇంతటి విశాలమైన మార్గమును సుమగం చేసెను) మూలగ్రంథముగా, పరిపూర్ణమైన గ్రంథముగా పేర్కొనబడే ఈ ఆధ్యాయములో మానవుని యొక్క జీవిత లక్ష్యమును, దానిని సాదించుటకు కావలసిన విధానాలను గూర్చి విశదీకరించడమైనది. ఇయ్యాక నాబుదు వాస్తవానికి మానవుని అంతరాత్మ యొక్క ఆకంక్షయే, దీనిని ఇయ్యాక సస్తువున్కు ముందు ప్రస్తావించుతు సాధ్యమైనంత వరకు మానవుడు తన ఆధినంలో ఉన్న శక్తిని, దైర్యంను, అవగాహనలతో అల్లాహ్ తాలా ప్రీతిని పొందుచు అతని మార్గమును ఎంచుకొనుటలో ప్రయత్నములు చేస్తు, కష్టపడుచు మరియు అల్లాహ్ తాలా అనుగ్రహించిన శక్తులను పూర్తి స్థాయిలో వినియోగించవలెను. ఆ తదుపరి మాత్రమే ఆ కార్యంలో సఫలం, ప్రతిఫలం పొందుటకై అల్లాహ్ తాలా సన్నిధిలో దు:ఆ చేయవలెను”.

(మల్యాజాత్ సంపుటి 1, పుట 353-354. ఎడిషన్ 1985, లండన్) అల్లాహ్ తాలా విజ్ఞానమును పొందుటకు గల మార్గములేమిటో తెలుపుచు వారిట్లనిరి.

“మానవుడు బలహీన స్పష్టపుట్టిగా ఖ్లా ల్యా స్టెస్ పుట్టి అనుట సత్యము. అతడు అల్లాహ్ తాలా అనుగ్రహము, దయ లేనిదే అతడేమియును చేయలేదు. (అనుగ్రహము లేనిచో మానవుడు ఏమియును చేయలేదు) అతని ఉనికి, సంరక్షణ, జీవించు వసతులన్నియు అల్లాహ్ తాలా అనుగ్రహముపై ఆధార పడియున్నవి. తన తెలివి, తేటలు, ధనము, ఆస్తిపై గ్రహపడే వ్యక్తి అవివేకి. ఎందుకనగా ఇదంతయు అల్లాహ్ తాలా అనుగ్రహము. అతడక్కడి నుండి తెచ్చినాడు ? తన బలహీనత, లోపమును పూర్తిగా గుర్తించుట, భావించుట దుఱ కొరకు తప్పని సరి. తన బలహీనతపై ఆలోచించిన కొద్ది అల్లాహ్ తాలా తాలా సహారములు అవసరమని గుర్తించును. ఈ రక్కంగా దుఱ కొరకు అతనిలో ఒక ఉద్దేశ్యము ఏర్పడును”. (దు:ఆ కొరకు ఉద్దేశ్యము కల్దడం లేదని ప్రజలు అంటూ ఉంటారు. మానవుడు తన బలహీనతలను గమనించుకోవలెను, తన వినయ విదేయతలను పరిశీలించుకోవలెను, అభిమానపు నిబంధనలను పూర్తి చేయవలెను, అప్పుడే ఒక ఉద్దేశ్యము జనించును) మరల ఇట్లు తెలుపెను. మానవుడు ఆపదలో పడినప్పుడు, దుఃఖము లేదా బాధ కలిగినప్పుడు చాలా గట్టిగా పిలుచును, అరువును, ఇతరునితో సహాయము కోరును. ఇలాగే అతడు తన బలహీనతలు, లోపములను గమనించినచో తనకు తాను అనుక్కణం అల్లాహ్ తాలా సిద్ధము అవసరమని భావించును. అప్పుడు అతని ఆత్మ పూర్తి ఉద్దేశ్యము, బలహీనత అభిమానము, దుర్భించుట తప్పని సరి! అని పిలుచును. పూర్తి శ్రద్ధతో పవిత్ర ఖుర్జెన్ను పరిశీలించినచో మీకు తెలియునది ఏమనగా, మొదటి అధ్యాయములోనే అల్లాహ్ తాలా ఇహ్మాదినసిరాతల్ ముస్తఖీమ సిరాతల్లజీన అన్నామ్త అలైహిపే పైర్ల మఘ్ఫిజూబి అలైహిపే వలా జ్యోత్స్న దు:ఆను బోధించడం జిరిగినది”. మరల ఇట్లు తెల్పిరి, “లాభములను, ప్రయోజనాలను చేకూర్చు స్వభావమును తనలో కలి యున్నప్పుడు, మరియు అన్ని రకాల లోపమోతో, నష్టాలతో కాపాడు స్వభావం ఉన్నప్పుడు మాత్రమే ఆ దు:ఆ పరిపూర్ణమువుతుంది. కావున ఈ దు:ఆలోచించాలను, ప్రయోజనాలను చేకూర్చు అన్ని విషయాలు గలవు. అంతేగాకా మానవునికి పెద్ద ఎత్తన సప్పమును కల్పించు సాధనాల నుండి, మానవున్న నాశనం చేయు మార్పాల నుండి కూడ రక్షించు తత్వం ఈ దు:అలో గలదు”. (మల్యాజాత్ సింపుటి 1, పుట 411-412. ఎడిషన్ 1985, లండన్)

కావున గుర్తుంచుకోవలసిన ముఖ్యమైన విషయం ఏమిటనగా ఇచ్చట ప్రపంచము గూర్చి కాకుండ ధర్మమును గూర్చియే

తదుపరియే మానవుడు నేను పాపములన్నింటి నుండి దూరంగా నుండునని, ధర్మమునకు ప్రపంచముపై ప్రాధాన్యత నిచ్చెదనని వాగ్దానం చేయును” (మల్యాజాత్ సంపుటి 5, పుట 300. ఎడిషన్ 1985, లండన్)

అల్లాహ్ తతలా తన సామీప్యము, దుఱ ఆమోదము కొరకు తెలిపిన విషయములలో అన్నిటి కంటే గొప్పది నమాజ్ స్థితి అని తెలిపెను. దీని గురించి హజుత్ మసీహ్ మౌవూద్ అలైహిస్నులాం ఇట్లనిరి.

“దు:అయ్ నమాజ్ యొక్క ముఖ్యోద్దేశము, సారంశము. దుఱ చేయడం కూడ అల్లాహ్ యొక్క ధర్మమునకు అనుకూలమైనది. మనము సాధారణముగా చూచినచో బాలుడు అరిచి, ఏడ్చినప్పుడు, కలత చెందినప్పుడు తల్లి ఎంతో వ్యక్తులతతో తన బాలునికి పాలు పట్టించును. దైవము, దాసునిలో కూడ ఇటు వంటిదే బందమే గలదు. దీనిని ప్రతి వ్యక్తి అర్థము చేసుకోలేదు. మానవుడు అల్లాహ్ తతలా ఆసానములో పడినప్పుడు అతి వినయము, వినప్రుతతో అతని ముందు తన స్థితులను విన్నవించుకున్నప్పుడు అతనితో తన అవసరాలను యాచించినప్పుడు దైవ కరుణ ఉద్దేశించును. అప్పుడు అటువంటి వ్యక్తి కరుణించబడును. అల్లాహ్ తతలా అనుగ్రహము, శుభముల పాలు కూడ ఒక రోధనను ఆశించును. (అల్లాహ్ తతలా అనుగ్రహము, శుభ పాలు త్రాగడలచినచో, అతని దయానుగ్రహములతో లభి పొందగోరినచో అందుకు వినయ, విధేయతలను పాటిస్తు, రోధించవలెను) అందుకే అతని ముందు కన్నీరు కార్య కనులను చూపవలెను”.

(మల్యాజాత్ సంపుట 1, పుట 352. ఎడిషన్ 1985, లండన్)

అల్లాహ్ తతలా కృపానుసారము రమజాన్ మాసంలో అధికులకు నమాజ్ లక్ష్మి శ్రద్ధచాపుతున్నారు. సామూహిక నమాజ్ చదువులకు ప్రయత్నిస్తున్నారు. అంతేగాకా నవాఫిల్ సలుపే ప్రయత్నాలు కూడ చేస్తు, ధర్మమునకు ప్రపంచముపై ప్రాధాన్యతనిసు, దైవ సామీప్యము పొందుటకు గల దుఱలను ప్రత్యేకమైన శర్దతో పరించవలెయును. ఇట్లేదు:అలకే ప్రథమ సానంను కేటాయించాలి. మన అవసరాలను తీర్చు దు:అలను, ప్రపంచ స్థాధనకు చెందిన దు:అలకు తదుపరి సానమును కేటాయించవలెను. అలా అయినచో అల్లాహ్ తతలా స్వయమగా మైన అవసరాలను పూర్తి చేయును.

ఇప్పుడు హజుత్ మసీహ్ మౌవూద్ అలైహిస్నులాం ఒక దుతము ప్రవేశపెట్టచున్నాను. అల్లాహ్ తతలా సామీప్యము పొందుటకు దీనిని ఈ రోజులలో మనము ప్రత్యేకంగా చేయవలెను. అల్లాహ్ తతలా ఆసానములో వారీ దు:అలను, చేయవలెను”.

“ఓ ప్రపంచ సంరక్షకుడా ! నేను నీ ఉపకారములకు కృతజ్ఞతలు తెలుపలేను. నీవు అతి దయామయుడవు, దానకర్తవు. నీ అన్నయే ఉపకారములు నాపై గలవు. నేను నాశనము కాకుండా యుండుటకు నా పాపములను క్షమించుము. నాకు జీవితము లభించుటకు నీ ప్రత్యేక ప్రేమను నా హృదయములో సీరపర్చుము. నన్ను క్షమించుము. నీ ప్రసన్నత భాగ్యము లభించు కర్మలు నొత్తో చేయించుము. నీవు దానకర్తవు అయినందుననే నీ కోపము నాపై పడకూడదని నేను నీ ఆశ్రయమును వేడుకొంటున్నాను. ప్రతి శుభము, అనుగ్రహము నీ ఆధీనంలోనే యున్నందున నన్ను కరుణించుము, ఇహ, పరలోక ఆపదల నుండి నన్ను రక్షించుము. ఆమీన్ సుమ్మ ఆమీన్”.

(మల్యాజాత్ సంపుట 1, పుట 235. ఎడిషన్ 1985, లండన్)

మనము దుఱ వాస్తవమును అరము చేసుకొనువారమగుగాక! అల్లాహ్ తతలాపై గట్టి నమ్మకము గల వారిలో ఈ రమజాన్ మాసంలను చేర్చుగాక! అనంతరం శాశ్వతముగా దీనిపై నిలుచుదుము గాక! అనగ వారు అతని ఆదేశములను విని, ఆచరింతరు. తమ ప్రతి మాటపై అల్లాహ్ తతలా ప్రీతికి ప్రాధాన్యతనితురు. మన కర్మలు పూరిగా అల్లాహ్ తతలా ఇష్టము ప్రకారముండుగాక! మన విశ్వాసములో గతము కంటే మించి దృఢత్వము ఏర్పడుగాక! మాలో అల్లాహ్ తతలా నిజమైన ప్రేమ ఏర్పడుగాక! అల్లాహ్ తతలా మమ్ములను ఇహ, పరలోక ఆపదల నుండి కూడ రక్షించుగాక! (ఆమీన్)

నమాజ్ తరువాత నేను ఇరువురి పరోక్ష జనాజ నమాజ్లు చదువించెను, అందులో ఒకరు గా. రాజా గాలిబ్ అహ్మద్ గారిది. వీరు చాలా కాలం నుండి జమాతులకు సేవలందించుచుండిరి, ఉర్జలో వీరు గాంచిన కవులు, సాహితివేత్తలు, విద్యావంతులు. వీరు ప్రభుత్వ ఉద్ఘోగులు, పాకిస్తాన్లోని పంజాబ్ రాష్ట్ర పార్టీ పుస్తకాల ప్రచురణ విభాగ అధ్యక్షులుగా కూడ భాద్యతలు నిర్వహించిరి. వీరు జూన్ 4, 2016న 88 సంవత్సరాల వయస్సులో లాపోరూలో పరమ పదించిరి. “ఇన్న లిల్లాహి వ ఇన్న ఇలైహి రాజీవున్”. వీరు గుజ్రాత్ రాష్ట్రములో 1928లో జన్మించిరి. వీరి తండ్రి గారు హజుత్ రాజా అలి ముహమ్మద్ గారు హజుత్ మసీహ్ మౌవూద్ అలైహిస్నులాం గారి అనుచరులు. వారు 1905లో బైతుల్ చేసి అహ్మదియ్తుల్ను స్వీకరించిరి. రాజా అలి ముహమ్మద్ గారికి భాద్యియ్ నో నాజీర్ బైతుల్ మాల్, నాజిర్ ఆలా గా భాద్యతలు చేపట్టు భాగ్యము లభించినది. రాజా గాలిబ్ గారి తాతా గారు (తల్లి తండ్రి) మలీక్ బర్కత్ అలి గారు. అంతేగాకా అహ్మదియ్ సింహంగా బిరుదు పొందిన హజుత్ మలీక్ అబ్దుర్రహ్మాన్ గారు రాజా గాలిబ్ గారికి మామ గారు. రాజా గాలిబ్ గారు లాపోరూలో 10 వతరగతి ఉత్సవాల్లా ప్రభుత్వ కళాశాల నుండి సైనికులో డిగ్రీ మరియు మాప్ట్

డిగ్రీ పూర్తి చేసిరి. మాప్ట్ డిగ్రీలో ప్రథమ సౌనంలో ఉత్తీర్ణ సాధించిరి. వీరు కవులుగా, సాహితి వేత్తలుగా, విద్యావేత్తలుగా సాహిత్య, సాంస్కృతిక ప్రపంచములో గారవనీయులుగా తమకంటు ఒక ప్రాధాన్యతను ఏర్పరుస్తానిరి. వీరి కవితలు, పథ్యలు, వ్యాసాలు ఉర్జు, ఆంగ్ల మాధ్యమాలలో జమాతుత్ పత్రికన అల్ ఫజలులోనే కాకుండా జాతియ్, అంతర్జాతియ్ పత్రికలలో కూడ ప్రచురించబడేవి. వారు తమ ఉద్ఘోగ జీవనం పాకిస్తాన్లోని సైనిక శిభిరం నుండి ప్రారంభించిరి. ఆ తదుపరి 1962లో పంజాబ్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వ విద్యాశాఖ అధికారిగా భాద్యతలు నిర్వహించిరి. జనరల్ సెక్రెటరీగా, కంట్రోలర్ బోర్డు ఆఫ్ ఇంటర్ మీడియట్ సెంకండరి ఎజెక్యూషన్ పంజాబ్గా, చెర్క్స్ బోర్డు ఆఫ్ ఇంటర్ మీడియట్ సర్కింగా, చెర్క్స్ బోర్డు విభాగాలలో అమూల్యమైన సేవలు అందించిరి.

జమాతుత్ పరంగా కూడ వీరు చాలా విభాగాలలో సేవలు అందించిరి. జమాతుత్ అహ్మదియ్ జిల్లా లాపోరూకు వీరు జనరల్ సెక్రెటరిగా, సెక్రెటరి తాలిమ్గా, ఇలా అనేక పదువుల ద్వారా వారు సేవలందించిరి. 1974 తదుపరి, వారు జమాతుత్ అమ్మదియ్ ప్రతినిధులుగా అనేక మార్గు ప్రైస్ కాన్సరెన్సు, ప్రైస్ రిలీజ్సు నిర్వహించి వారి అభిప్రాయాలను తెలియపరిచి. లేఖలు ప్రాసేవారు, పత్రికలు స్వీయ అభిప్రాయాలను పంపేవారు. 1974 నుండి 85 వరకు దైరెక్ట వక్సేజీల్ వీరు నుండి 97 వరకు దైరెక్ట ఫజలే ఉమర్ ఫండేషన్గా భాద్యతలను నిర్వహించిరి. సాధారణ తప్పం గలవారు. నెమ్ముదస్తులు. భిలాఫత్ పట్ల చాలా అనుబంధము ఉండేది, జమాతుత్ పదువులను చాలా గౌరవించేవారు. అల్లాహ్ తాలా వారికి తన అనుగ్రహమును ప్రసాధించును గాక! వారికి సంతానం లేనందున వారు ఒకరిని దత్తత తీసుకొనిరి. వార ఆ కుమారెకు అల్లాహ్ తాలా సహనంను, దైర్యంను ప్రసాధించు గాక!

రెండవ జనాజ గా. మలీక్ ముహమ్మద్ అహ్మద్ గారిది, వీరు జమాతుత్ సేవలక్కు తమ జీవితం అంకితం చేసినవారు. వీరు మే 6, 2016న పదువుపడించిరి. “ఇన్న లిల్లాహి వ ఇన్న ఇలైహి రాజీవున్”. వీరివురి జనాజ నమాజ్లును గత జూమా రోజునే చదువించేవాడిని, కాని ఏదో కారణం వలన చదువించలేక పోయాను. వీరు హజుత్ మసీహ్ మౌవూద్ అలైహిస్నులాం గారి అనుచరులైన హజుత్ పేక్ ఫజల్ అహ్మద్ బట్టల్వీ (ర) గారి ప్రథమ పుత్రుడు. అహ్మదియ్ భలీఫాలతో, భిలాఫత్ వ్యవస్థ పట్ల వినయ, విధేయత, అభిప్రాయమును కల్పించేవారు. వారి సంతానిమును కూడ ఈ లక్షణములనే అలవర్షకొమ్మన్ ప్రోత్సహించేవారు. జమాతుత్ విధేయత చుప్పులు, చాలా ఉత్తములు, అందరితో అప్పాయతో మనలుకొను వారు, నెమ్ముదస్తులు, బందువులతో నప్రవర్తనతో మనలుకొనువారు. సత్కార్యములు చేయువారు, సానుభూతి పరులు, వారి జీవితంలో చాలా కుటుంబాలను పోషించేవ

EDITOR
SYED RASOOL NIYAZ
SUB EDITOR: MOHAMMAD AKBAR
Mobile. : (+91) 9948692101
e-mail : badartel001@gmail.com
website: www.akhbarbadarqadian.in
: www.alislam.org

Title Code: PUNTEL00001
The Weekly BADAR
Distt: Gurdaspur (Pb.) INDIA Qadian - 143516
Vol.1. Thursday 21 July 2016 Issue No. 20

MANAGER
NAWAB AHMAD
Mobile. : (+91) 94170-20616
Tel : (+91)-1872-224757
e-mail : managerbadrqn@gmail.com
ANNUAL SUBSCRIPTION: Rs.300/-

ఇమామ్ ముహీం అన్సేఫణలో ఇస్లాం ప్రపంచము

అల్లాహ్ తఱలా సయ్యదినా హజత్ ముహమ్మద్ ముస్తఫా సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లంను భాతముల్ అన్వియా పదవిపై నియమించి, సంపూర్ణ, శాస్వత ధర్మశాసనమైన పవిత్ర ఖుర్రిఅన్ నొసంగి ప్రపంచము మొత్తమునకు కరుణామయునిగా చేసి పంపెను. ఫలితముగా ప్రకాశపంతమైన ఇస్లాం శిక్షణకాంతులు ప్రపంచ అధిక భాగమును తన ఒడిలో చేర్చుకొనెను. హజత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం తరువాత వారి ఉత్తరాధికారులు, ధర్మసంస్కరల ద్వారా సుమారు వెయ్యి సంవత్సరముల పరకు ఈ శాంతిభద్రతలనిచ్చి శిక్షణ ప్రజ్ఞలించెను, రాను రాను ముస్లింలు పవిత్ర ఖుర్రిఅన్ భోధనలను, ప్రవక్త పద్ధతులను విస్మరించి దుష్టార్థములలో మునిగిన ఫలితముగా, హజత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం భవిష్యవాణి “ఇస్లాం నామ మాత్రముగా మిగులును, పవిత్ర ఖుర్రిఅన్ పదాల రూపంలో నుండును, వైభవోపేతమైన మన్జీదులు నిండియుండును కాని దార్జనికత లోపించును. వారి మత గురువులు, భూమిపై అధికులుగా పరిగణింపబడుచుండురు, ఉపద్రవము, దోషము వారి నుండే పుట్టి వారి వైపే తిరిగిపోవును” (మిష్యాత్ కితాబుల్ ఇల్లు) పూర్తయ్యెను.

ముసల్మానుల భయాందోళనలను పారద్రోలుటకు మరియు వారి మనోదైర్యం కొరకు ముహమ్మద్ ప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం వెను వెంటనే ఒక శుభవార్త కూడా అందించియుండిరి. అనగా ఇట్టి ఉపద్రవ కాలము నుండు విశ్వాసము కృతికా నక్కతమునకు చేరియుండిను, అప్పుడు పారసీకులలో నుండి ఒక వ్యక్తి లేదా కొండరు ఆ విశ్వాసమును అచటి నుండి తెచ్చి లోకుల హృదయాలలో స్థాపించురు.

ముస్లిం సోదరులారా! విశ్వాసమును కృతికా నక్కతము నుండి తెచ్చు వ్యక్తినే హజత్ ముహమ్మద్ ముస్తఫా సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం మసీహ్ మౌహాద్, ముహీం మాహద్ అని విలిచిరి. కనుక ఇబ్రోమాజలో ఇట్లు హదీసుగలదు “లల్ ముహీంయ్ ఇల్లా ఈసా” అనగా మహీం, మసీహ్ రెండు ఒకరి బిరుదులే. ఈ అంతిమ కాలవు వాగ్దాతను న్యాయ న్యాయయులుగా, న్యాయమును స్థాపించువారిగా, శిలువను రూపుమాపు వారిగా నుడివిరి. అతని కాలము నుండు ఖిడ్యులుధుములు నిషేధించబడునని వార్తనిచ్చుచూ ఇట్లు తెలిపిరి. “యజహాల్ హార్బ్” (బుభారీ పరీఫ్ చూడుము) అనగా ఆ యుగము కేవలము హృదయాలను పరిశుభ్రపరచి, శాంతిభద్రత నిచ్చు పవిత్ర ఖుర్రిఅన్ భోధనలను ప్రచారము చేయు కాలమై యుండును, సత్యపంతులైన ఇమామ్ ముహీం ఆగమనము తరువాత, రమజాన్ మాసము నుండు చంద్రునికి గ్రహణ తేదీలలో మొదటి రాత్రి, సూర్యునికి గ్రహణ తేదీలలోని మధ్య రోజు గ్రహణమేర్పుడునని కూడా శుభవార్త నిచ్చియుండిరి. (దారెబుత్తీ)

రెండు వేల సంవత్సరముల ముందు హజత్ ఏసుక్కిస్తు ఇస్రాయిల్ సంతతి వైపు ప్రవక్తగా పంపబడియుండిరను విషయం తెలిసినదే. పవిత్ర ఖుర్రిఅన్, సత్యహాదీసుల ద్వారా వారు మరణించిరని బుజువైనది. శుభవార్త నియుబడిన మసీహ్ మౌహాద్ వాస్తవమునకు ఇస్లాం సాంప్రదాయములోని వాడై హజత్ ముహమ్మద్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం దాస్యత్వములో పంపబడును. అతనిని గూర్చిన ఆం హజత్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం ఆడేశమిది. అనగా “ఓ ముస్లిం జనులారా! మీరతనిని ఎప్పుడు చూచిననూ శీప్రుగతిలో అతని శిష్యత్వములో చేరుము. అతనిని చేరుటకు మంచు దిబ్బలు మోకాళ్ళతో దాటవలసి వచ్చిననూ వెనుకాడకుము, ఎందుకనగా అతడు అల్లాహ్ వాగ్దాత అయిన మహీం”.

కావున పదమూడవ శతాబ్దాంతములో అనేక మంది ధర్మ పండితులు అల్లాహ్తో జ్ఞానము పొంది ఇమామ్ ముహీం వచ్చు కాలమును తెలిపియుండిరి.

అందులకే హజత్ పోవ్ వలియుల్లాహ్ గారు ముహదీన్ దహల్ రహమత్ పాపుమతుల్లాహి అలైహి ఇట్లు నుడివిరి. “ప్రశ్నయ దినము అసన్వమైనది. ఇమామ్ ముహీం వచ్చుటకు సంస్థితముగా నున్నారు” అను విషయమును వైభవోపేతమైన నా అల్లాహ్ నాకు తెలిపెను (తఫ్ఫీమతే ఇలాహియు)

ప్రియ సోదరులారా! అల్లాహ్ తాలా తమ వాగ్దానాలు, తమ ప్రియుడైన హజత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం విపరించిన భవిష్యత్వాంఘాలనన్నింటిని అనుసరించి పదునాలవ శతాబ్దారంభములో హజత్ మిర్జా గులాం అహ్మద్ భాదియానీ అలైహిస్నలాంను మసీహ్ మౌహాద్, ముహీం మాహద్ పదవి నొసంగి పంపించెను. వారిట్లు ప్రకటించిరి.

“నేను అతని వైపు నుండి మసీహ్ మౌహాద్ ముహీం మాహద్ నియుబడిని, బహిర్త, అంతర్త స్వరూల నిచ్చాయకుడినని నాకు అల్లాహ్ పవిత్ర పరిశుద్ధ సువార్త తెలిపెను”. (అర్యయానీ మొదటి భాగము, పుట 3, రుఫానీ ఖజాయిన్ సంపుటి 17, పుట 345)

పీరు క్రీ. శ. 1835 సంవత్సరము 1250 హిజ్రీలో జన్మించిరి. క్రీ. శ. 1889లో అల్లాహ్ ఆజ్ఞానుసారము బైతుల్ కైకొనుట ప్రారంభించిరి. దాని కొరకు పది

నిబంధనలను సూచించిరి. వాటిలో అల్లాహ్ తప్ప మరొకరిని ఆరాధించరాదని, అల్లాహ్, ప్రవక్త ఆదేశాలను అనుసరించవలెనని, పవిత్ర ఖుర్రిఅన్ను పూర్తిగా స్వీకరించవలెనని, ప్రతి రోజు ఐదు పర్యాయములు నమాజ్ సలువలెనని హజత్ ముహమ్మద్ (సల్లం) మేలును జ్ఞపియందుంచుకొని దురూద్ పంపవలెనని, మానవ సేవలో నిమగ్గమై యుండవలెనని ఇస్లాం నియమములను వివరించిరి.

వీరు క్రీ. శ. 1891లో ఇమామ్ ముహీం, మసీహ్ మౌహాద్ నని ప్రకటించిరి. వీరి సత్యనిరూపణ కొరకు అల్లాహ్ తాలా అనేక సంకేతములను చూపెను. హజత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం విపరించిన సూర్యచంద్ర గ్రహణముల సంకేతములు తూర్పు దేశాలలో క్రీ. శ. 1894లోని రమజాన్ మాసములో పశ్చిమ ప్రపంచములో క్రీ. శ. 1895 లోని రమజాన్ మాసము నందు బహిర్త త్వమైనవి. దీనిని లక్షలాది మంది చూచిరి. అనేక పత్రికలు ప్రచురించి చర్చించినవి.

ఆజ్ఞాను ముస్లింలను తప్పుద్రోప పట్టించుటకు వారిలో అనుమానాలు పుట్టించుటకు నవ్వాజు చిల్లాహ్ అహ్మదీయులు, హజత్ ముహమ్మద్ రసూలుల్లాహ్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లంను భాతమున్నటియ్యాన్ అని విశ్వించరి, వీరి కలిమా, భిల్లా, ఖుర్రిఅన్ మొదలగునవి వేరని, నిందారోపణలు చేయుచూ, బూటకములు పలుకు వారి విషయమును కూడా స్పష్టపరచుట చాలా అవసరము.

జమాతే అహ్మదీయ్య స్థాపకులు హజత్ మిర్జాగులాం అహ్మద్ భాదియాని అలైహిస్నలాం ఇమామ్ ముహీం, మసీహ్ మౌహాద్గా సంప్రదాయ సందేశపరాము స్థానము, అల్లాహ్ నుండి పొందిన సువార్త, సంభాషణలను గూర్చి ఇట్లు నుడివిరి.

“ఈ గౌరవ స్థానము కేవలము హజత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లంను అనుసరించుట వలననే నాకు లభించినది. నేను ఆం హజత్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం సమాజములో లేని వాడనై, వారిని అనుసరించనిచో, నా కర్మలు ప్రపంచములో నున్న పర్వతములకు సమానమున్నను ఈ గౌరవస్థానము, అల్లాహ్తో మాట్లాడు భాగ్యము లభించేది కాదు, ఎందుకనగా ఇప్పుడు ముహమ్మద్ ప్రవక్తత్వము తప్ప ప్రవక్తత్వములన్నియు అంతమైనవి, ధర్మ శాసనము కలిగిన ప్రవక్త ఎవరూరాలేరు కానీ ధర్మ శాసనమునకు లోబి నడుచుకోగల ప్రవక్త రాగలడు, అట్టి స్థితిలో వచ్చిన వారు ఇస్లాం సమాజములో నున్నవారగుదురు, గనుక నేను ఆసమాజములోని వాడను, సందేశపరామున్ని కూడా”.

(తజలియాతే ఇలాహియ్యు - రూహోని ఖజాయిన్ సంపుటి 20, పుట 411)

ఈ విధముగనే వీరు అల్లాహ్ ఆజ్ఞానుసారము (సూక్తి 56, అధ్యాయము అన్వారు) ఆంహజత్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం ఆడేశము ప్రకారము ప్రవక్తత్వము సాంప్రదాయపు ఉత్తరాధికారప్రాపుమునక